

כל, ובשבילם חור חיים להודות לשלהמה בכל דבריו. שלמה מפליך החבונין והיה רואה, שהרי אפלו באותו דור, שהיה שלם מכל הדורות האחרים, לא היה רצון מפליך העליון שתהגלה חכמה כל כך על ידו, ולא החגלה שתהגלה תורה שהיתה נסתרה בראשונה, ופתח לה פתחים. ואך על גב שפתה, הם נסתרים, פרט לאותם חכמים שזכו וממניגמים בהם, ולא יודעים לפתח בהם. והדור הזה שרבי שמעון שרוי בתוכו, רצונו של הקדוש ברוך הוא הוא בשבייל רבי שמעון, שיתגלו דברים נסתרים על ידו. אבל תמןני על חכמי הדור איך עזובים אפלו רגע אחד מלעמד לפני רבי שמעון לעסוק בתורה, בעוד שרבי שמעון עומד בעולם, אבל בדור הזה לא תשכח הכמה מן העולם. אויל לדור בשחווא יסתלק, ומהחכמים יתמעטו, ומהכמה תשפחה מהעולם.

אמר רבי יצחק, וראי כך הוא, שהרי יום אחר הימי הולך עמו בדור, ופתח פיו בתורה, וראית עמוד ענן נערן ממעללה למטה, וזהר אחר זוהר תוכה העמוד. פרתמי פחד רב ואמרתי: אשרי האיש שפק חזמן לו בעולם זהה.

מה כתוב במשה? (שםות לו) וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וכם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. יאות הוא אישفتح אהלו. הנה הוא למשה, שהוא נביא נאמן עליון על כל שהוא נביא הרים, והוא זו דור שקבלו תורה על הר סיני וראו בימה נסים. וכמה גבורות למצרים ועל הים. אבל כאן בדור הזה, הנקות העליונה שרבי שמעון עשה - להראות נסים על ידו.

אתהדר חירם לאודהה לשלהמה בכל מלאוי. שלמה מלכא, אסתבל ותוה חמי, דהא אפילו בההוא דרא, דהוה שלים מפל דריין אחרני, לא היה רועיתא דמלך עלאה, דיתגלי חכמה כל פה על יקיה, (נ"א ולא אנגלי) דהtagלי אוריתא דהוה סתימא בקדמיתא, ופתח לה פתחין. ואף על גב דפתח, סתימין איינון, בר לאינון חכמים דזci, ומתגמגמי בהו, ולא ידע לפתח בהו פומא. ודרא דא דרבו שמעון שריא בגויה, רועיתא דקידשא בריך הוא בגניה דרבו שמעון, דיתגליין מלין סתימין על ידו.

אבל תוננא על חכמי דרא, היך שבקין אפילו רגעה חדא, למייקם קמי דרבו שמעון למלעי באורייתא, ועוד דרבו שמעון קאים בעלמא, אבל בדורא דא לא יתנשי חכמתא מעלמא, ווי לדורא כד יסתלק איהו, וחכמים יתמעטו, וחכמתא יתנשי מעלמא. אמר רבי יצחק, וראי הבי איהו, דהא יומא חד הוני איזיל עמיה בארכא, ופתח פומיה באורייתא, וחכמים עמדו דעננא געיז מעילא למתא, חד זיהרא זהיר גו עמודא. דhilgan לא דhiloi סגי אמינה זקה איהו בר נש, דהבי אוזמן לייה בהאי עלמא. מה כתיב ביה במשה, (שםות לו) וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האهل וכם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. יאות הוא למשה, דאייהו נביאה מהימנא עלאה על כל נבייאי עלמא, ודרא הוה דקבילו אוריתא על טורא דסיני, וחמי במא נסין ובמה גבוראן במצרים ועל ימא. אבל הכא בדורא דא, זכותא עלאה דרבו שמעון קא עbid, לאתחזהה נסין על ידו. (דף קמ"ט ע"ב).